

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 89 PŽ-1677/2019-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Josipa Turkalja, suca izvjestitelja i Draženke Deladio, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom V.-V. d.d. za proizvodnju i prodaju vina, alkoholnih i bezalkoholnih pića, Š., OIB, odlučujući o žalbi vjerovnika S. Z. S. d.o.o. za poslovne usluge, Z., OIB, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-118/2018-26 od 12. veljače 2019., 13. ožujka 2019.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba vjerovnika S. Z. S. d.o.o. za poslovne usluge, Zagreb i ukida rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-118/2018-26 od 12. veljače 2019. u točki I. izreke u odnosu na utvrđenu i osporenu tražbinu pod rednim brojem 286. vjerovnika S. za sanaciju d.o.o. za poslovne usluge, Z..

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja utvrđene su i osporene tražbine u predstečajnom postupku nad dužnikom pa tako i pod rednim brojem 286. u odnosu na vjerovnika S. Z. S. d.o.o. za poslovne usluge, Z. na način da je ovom vjerovniku utvrđena tražbina u iznosu od 45.020.760,17 kn, dok je osporena tražbine u iznosu od 23.805,48 kn budući da je taj iznos plaćen na temelju ovršne isprave (točka I. izreke), upućeni su vjerovnici osporene tražbine, za tražbine za koje nemaju ovršnu ispravu, u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, dok je stečajni dužnik i povjerenik kao osporavatelj upućen u parnicu protiv vjerovnika koji za osporenu tražbinu imaju ovršnu ispravu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja (točka II. izreke) te je određeno da će se rješenje objaviti na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova (točka III. izreke).

Protiv dijela ovog rješenja pod točkom I. izreke kojim je utvrđena i osporena tražbina vjerovnika S. za sanaciju d.o.o. Z. pod rednim brojem 286. žali se vjerovnik S. za sanaciju d.o.o. Z. zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ), te predlaže rješenje u pobijanom dijelu ukinuti.

Žalitelj je podnio obrazac za prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku (list 733.-735. spisa), ali je u istom naznačio da ima različno pravo na temelju sporazuma radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva i zasnivanjem lebdećeg založnog prava od 30. rujna 2016., koji je javnobilježnički potvrđen od strane javnog bilježnika A. K. 7. listopada 2016. pod poslovnim brojem OV-6777/16 i na temelju sporazuma radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva 15. srpnja 2013. kojeg je potvrdio javni bilježnik V. B. 4. rujna 2013. pod poslovnim brojem OV-5643/13. Žalitelj je naveo da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i ne pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo različno pravo radi provedbe plana restrukturiranja.

Prema tome, žalitelj uopće nije podnio prijavu tražbine u predstečajnom postupku, već samo obavijest o pravima razlučnog vjerovnika sukladno odredbi članka 258. stavka 2. SZ-a.

Odredbom članka 38. stavka 4. SZ-a propisano je da predstečajni sporazum ne smije zadirati u pravo razlučnih vjerovnika na namirenje iz predmeta na kojima postoje prava odvojenog namirenja.

Na temelju odredbe članka 49. stavka 3. SZ-a propisano je da se u tablicu razlučnih pravna unose tražbine razlučnih vjerovnika, ako plan restrukturiranja zadire u njihova prava.

S obzirom na to da se žalitelj kao razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje, te da nije pristao da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo različno pravo radi provedbe plana restrukturiranja, nisu bile ispunjene pretpostavke za utvrđivanje i osporavanje tražbine žalitelja kao razlučnog vjerovnika. Naime, na temelju odredbe članka 35. stavka 3. u vezi s odredbom članka 153. SZ-a razlučni vjerovnici imaju pravo na razmjerno namirenje samo ako se odreknu odvojenog namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti.

Slijedom navedenog sud prvog stupnja pogrešno je primijenio materijalno pravo kada je utvrđivao i osporavao iznos tražbine razlučnog vjerovnika koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenje, pa je na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a valjalo odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

Zagreb, 13. ožujka 2019.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec, v. r.